

Hoe kom je effectief op voor jouw kind en dwing je professionaliteit af bij oa de Raad voor de Kinderbescherming, maar ook bij GI's (jeugdzorg organisaties)?

Wat zijn pakkende zinnen om jouw punt te maken? Copy /paste standaard zinnen bij diverse gelegenheden:

Neem elk gesprek dat je voert op! Dat mag, ook al moet je tekenen dat je het gesprek niet op neemt. Elk gesprek waar jezelf aan deel neemt mag je opnemen en ook gewoon gebruiken.

Neem **een vertrouwenspersoon** mee naar elk gesprek, of als iemand zo waar bij jou thuis komt, heb iemand erbij zitten die jouw vertrouwenspersoon is. Let op: dat mag dus iedereen van jouw keuze zijn.

Wie schrijft die blijft! Dus mail! Wordt je gebeld? Kort houden, nergens op in gaan. Zeggen dat je alles via de mail wilt vernemen.

“Om ervoor te zorgen dat ik vanaf nu ten alle tijden door mijn vertrouwenspersoon bijgestaan kan worden, wens ik vanaf nu alleen nog persoonlijk contact of contact op schrift. Dit mag via e-mail zijn. Inhoudelijke reactie op dit schrijven verwacht ik dan ook op schrift.”

“Telefonisch kan en zal ik de instantie niet meer te woord kunnen staan, omdat ik hierbij niet bijgestaan kan worden door mijn vertrouwenspersoon. Ook deze randvoorwaarde is juridisch niet bijzonder. Ik heb het recht om mij bij te laten staan en kan hierbij aangeven geen enkel contact te wensen zonder mijn vertrouwenspersoon.”

En die opnames, die verwerk jij tot gespreksverslagen en die mail je naar de organisatie: want heel vaak zijn de gespreksverslagen van de professionals erg gekleurd en kan je zelf beter de leiding houden. Het voordeel van gesprekken opnemen is ook dat jij jezelf constructief zal moeten opstellen, want een verslag van een gesprek is een verslag van dat hele gesprek:

“Bijgaand een kopie van de geluidsopname d.d. ... samen met een uitgetypte versie van dit gesprek. Deze uitgetypte versie is voor mij vanaf heden het enige gespreksverslag, aangezien uw onderstaande verslag naar mijn inziens niet een representatief en een gekleurd verslag is van wat er werkelijk is besproken en gezegd.

Mocht u feitelijke onjuistheden constateren in het uitgeschreven verslag dan verneem ik die graag en zal ik die, na controle, aanpassen. Echter, het verslag en geluidsopname zijn inmiddels door een advocaat gecontroleerd, dus ik verwacht hierin geen fouten. Tevens stelt u toestemming gegeven te hebben voor de opname / hebt u mij verteld dat ik niet mag opnemen. Ik heb uw toestemming ook niet nodig als client. Ken uw wetten!!”

Uitleggen aan de instantie of wie dan ook dat je niet strijdt tegen die organisatie of jouw ex, maar dat jij handelt in het belang van jouw kind:

“In mijn beleving is de instantie verantwoordelijk voor het feit dat mijn kind op dit moment elke dag slachtoffer is van kindermishandeling. Zij/Hij is namelijk slachtoffer geworden van pathogeen ouderschap en dat is wetenschappelijk vastgesteld als kindermishandeling.”

“Bij een complexe scheiding zijn de ontwikkelingsbelangen van kinderen in hoge mate in het geding.

Ouders dragen ten alle tijden de verantwoordelijkheid voor het beschermen van deze belangen. Dat geldt in het bijzonder wanneer het ouderlijk gezag aan wettelijke beperkingen is onderworpen. Dat geeft mij het recht en de plicht om u te vragen naar verantwoording van de rechtvaardigheid en effectiviteit van uw inzet van maatregelen namens de overheid”.

Wanneer de Raad/GI of welke professional faalt in zijn/haar werk, wat te doen:

“De bemoeienis van XXXXX in de afgelopen periode (data van - tot) heeft niet effectief bijgedragen aan deze verantwoordelijkheden. In tegendeel zelfs. XXXXX heeft de zaak zeer negatief beïnvloed door infantiliteit. Ook dit had voorkomen kunnen worden door direct een wetenschappelijke diagnose te stellen en de inzet van professionals die de complexiteit van mijn situatie kunnen overzien en beoordelen”

Natuurlijk word jij geïntimideerd, zeker als jij op wilt komen voor jouw kind en falend optreden aanklaart, dus ook daar kun je iets van vinden:

“Sterker nog, hoe meer ik als ouder gelijk begin te krijgen, hoe harder XXXXXX (instantie) om zich heen begint te slaan en steeds meer juristen meestuurd met XXXXXX ‘professional’ om hem/haar te verdedigen tijdens de klachtenprocedures.”

“Ik ben ervan overtuigd dat de instantie en ik elkaar in de nabije toekomst nog heel veel gaan zien in de rechtbank. Aangezien ik de mishandeling van mijn zoon nooit, maar dan ook echt nooit of te nimmer, zal accepteren of door de vingers zal zien.”

LET OP: jij staat natuurlijk nooit goede hulp en/of een oplossing in de weg. Natuurlijk werk jij mee aan onderzoeken!!!! Maar daarbij mag jij zeker randvoorwaarden stellen, dus herhaal dat elke keer weer in jouw mails:

“Voor een traject waarin de instantie zou stellen dat ze inderdaad een verkeerde conclusie hebben getrokken en aanbieden om samen naar een oplossing te werken, sta ik altijd open. Dat is namelijk volledig in het belang van mijn kind. Waar mensen werken kunnen fouten gemaakt worden. Fouten niet erkennen is echter een heel ander verhaal.”

“Daarom stel ik twee eisen en een persoonlijke randvoorwaarde aan het nieuwe onderzoek.

De twee eisen zijn juridisch gekaderd in de jeugdwet. Het zijn eisen waar mijn XXXXX (namen kind(-eren)) juridisch gewoon recht op hebben/heeft.

1) Volgens de jeugdwet kan mijn kind kwaliteit van werken/onderzoek eisen. En die eis dient ingewilligd te worden. Aangezien mijn kind minderjarig is, formuleer ik de eis voor hem/haar. Dit valt binnen mijn zorgplicht. Inderdaad, het is mijn plicht om ten alle tijden de beste zorg voor mijn kind te eisen:

2) Het raadsonderzoek wordt uitgevoerd door een klinisch psycholoog, welke getraind is in het verschijnsel pathogeen ouderschap. Alleen op deze manier geeft de instantie op voorhand aan dit onderzoek een serieuze kans van slagen te geven. Mijn kind heeft een zeer complexe zorgbehoefte, welke de inzet van een klinisch psycholoog volledig rechtvaardig maakt. Complexe zorg vereist iemand die deze complexiteit kan overzien. In de afgelopen 5 jaar bent u vanuit diverse wetenschappelijke richtingen geïnformeerd over het feit dat in 15% van de conflictscheidingen alleen

een klinisch psycholoog in staat is om de feitelijke waarheid te diagnosticeren. Uw eigen kwaliteitsregister adviseert dan ook in deze uitzonderlijke gevallen een klinisch psycholoog in te zetten. Daardoor is deze eis makkelijk door u in te willigen. Omdat wij overduidelijk in een conflictscheiding zijn beland, is een klinisch psycholoog de enige mogelijke weg naar een juiste diagnose en uitkomst van uw onderzoeksvraag.”

“Hierbij geeft ik expliciet mijn volledige medewerking aan het (Raads)onderzoek. Echter wel, en alleen, met inachtneming van het bovenstaande. Ik zal volledig meewerken en kijk met positieve verwachting uit naar de vernieuwde samenwerking met de XXXX (instantie) waarbij XXXXX gaat werken aan de veiligheid van mijn kind”.

Speciaal voor de Raad voor de Kinderbescherming kun je dit nog toevoegen, maar ook diverse jeugdzorg instanties zijn geweest. Ook kun je links van de presentaties toevoegen in de mail.

“Op 25 februari 2019 is er een symposium geweest in het Erasmus MC waarbij dr. Childress het huidige wetenschappelijke kader voor conflictscheidingen met kinderen heeft gepresenteerd, inclusief de wetenschappelijk bewezen oplossingen. De Raad was hierbij aanwezig en heeft alle informatie hierover tot zich genomen. Drie dagen later is er nog een 4 uur durende privé sessie geweest met Dr. Childress, ministerie van VenJ, de Raad en o.a. Heleen Koppejan. Ook in deze privé sessie is de Raad volledig bijgepraat over het laatste wetenschappelijke kader met oplossingen. Ik eis dan ook namens mijn kind dat vanaf nu uit de rapportages valt af te lezen dat er kennis is genomen en rekening is gehouden met deze wetenschappelijke kaders.”

Hoe verzet jij je tegen een onderzoek dat enkel een hij/zij verhaal is? Hoe zet jij de boel op scherp opdat de instantie weet dat ze jou niet kunnen verleiden tot het hij/zij verhaal? Hoe verweer jij je tegen trajecten als jij vindt dat er eerst beter gekeken moet worden naar wat er werkelijk speelt? Hoe ‘dwing’ jij een instantie tot gedegen waarheidsvinding?

“Uw handelen is daarmee in strijd met de internationale rechten van het kind art. 24. Namelijk eerst diagnose stellen en dan passende hulp toepassen en passend onderzoek door een persoon te laten uitvoeren die deze complexe zorg kan overzien. Tot op heden heeft er nog steeds niemand aan waarheidsvinding gedaan of een diagnose gesteld middels een daartoe wetenschappelijke methode. U bent vast en zeker op de hoogte van de motie Professionalisering van de jeugdzorg welke afgelopen week op 29 maart 2019 met 149 stemmen voor is aangenomen door de Tweede Kamer. Daaraan refererend is het mijn plicht tegenover mijn kind om kwaliteit en professionaliteit te eisen van u.”

“Er is geen 0-meting opgesteld. Een 0-meting bestaat namelijk uit een MASIC of vergelijkbare methode. DSM methodiek is geen 0-meting techniek.

Ondertussen wordt er zowel door uw organisatie als door de gecertificeerde instelling XXXX volop op los “behandeld” en “onderzocht”. Dit alles met steeds grotere schade voor mijn kind als gevolg.”

“U geeft aan nog steeds door te willen gaan met vervolgonderzoeken, terwijl er nog steeds niet is voldaan aan Art 24 IVRK.”

Stel, de instantie, zoals de Raad wil geen 0-meting toepassen en gekwalificeerde professionals inzetten. Weet dat elke instantie dus gedragsdeskundigen in dienst hebben. Die gedragsdeskundigen zijn, als het goed is, BIG geregistreerd. Dus laat hen uit hun besloten kantoortjes komen, in plaats van een HBO geschoolde kracht. Want hoe schrijnend is het wel dat er rapporten komen waarvoor dus gedragsdeskundigen tekenen

en met voorstellen komen, terwijl je die persoon dus nooit hebt ontmoet. Dat geeft te denken... Dus mail ze dat...

“Ik had bijzonder graag met u willen samenwerken aan het onderzoek. Tijd is namelijk onze grootste vijand voor het welzijn van mijn kind. Echter wel met de eis van kwaliteit en ter beschikking staande wetenschappelijke methodiek. Dus eerst een gedegen 0-meting van de situatie en daarna inzet van passende onderzoeker(s) en behandeling. Helaas wilt u hier niet aan meewerken”

En ach, als de instantie genoeg gefaald heeft ten koste van jouw kind en/of jouzelf dan is onderstaande zin/actie interessant:

“Door al uw handelen in het verleden en het heden overweeg ik momenteel een schadeclaim door een letselschade advocaat bij XXXXX. Tevens gaan deze recente berichten ook door naar de Kinderombudsman en de Nationale Ombudsman waar uw handelen momenteel onderzocht wordt. Tevens zullen de wethouder en burgemeester, welke verantwoordelijk zijn voor de Jeugdzorg, van deze ontwikkelingen op de hoogte gebracht worden.”

Stel, je merkt dat de instantie het niet kan, vastloopt in handelingsverlegenheid en/of onbekwaamheid, Of dat er tijd gerekt wordt ten koste van het onderzoek of lopende traject:

“Daarom verzoek ik u om de onderzoeksvraag zo snel mogelijk terug te geven aan de rechtbank. Ik zal daarbij de rechter verzoeken om de internationale rechten van het kind te respecteren en een gekaderde opdracht met de benodigde randvoorwaardelijke kwaliteitseisen uit te spreken. Ik sommeer u om al mijn communicatie mee te sturen naar de rechtbank, zodat de rechtbank op de hoogte is dat ik mijn medewerking heb toegezegd, maar wel onder de eis van het respecteren van het Internationale Recht van het Kind art. 24.”

Heel veel jeugdzorg professionals gaan medisch diagnostiseren zonder natuurlijk enige kennis van zaken. Zo constateren ze ineens allerlei zorgbehoeften terwijl het probleem natuurlijk niet in/bij het kind zit, accepteer dit dus nooit en grijp meteen in:

“U bent niet medisch onderbouwd om een dergelijke stelling of uitspraak te maken. Daarom verzoek ik u om uw mening voor u te houden en deze niet meer uit te spreken. U bent geen medisch specialist. Graag wil ik de medische ervaringen met betrekking tot mijn kind in ons gezin, toen wij nog bij elkaar waren, met u bespreken. Maar dan wel in bijzijn van een onafhankelijk specialist om uw mening te weerleggen. Mocht ik door u wederom geconfronteerd worden met uw mening in deze zal ik daarvoor een SKJ klachtenprocedure starten en aangifte doen.”

Bijna standaard, de jeugdzorg medewerker houdt zich niet aan de conclusie in de beschikking, maar gaat shoppen in de tekst van de beschikking, wat dus hooguit een globale weergave is van hetgeen ter zitting is gezegd. Let dus heel goed op; het gaat om die paar regels; de rechter beslist dat...

Wat nog vaker voorkomt is ronduit machtsmisbruik. Dus jij, als ouder, denkt een wijsneus te zijn? In de ogen van een jeugdzorgmedewerker of een raadsonderzoeker dan... Nou dan houdt die 'professional' zich toch lekker niet aan hetgeen de rechter uitgesproken heeft.

En erger, weet dat zo iets als parallel ouderschap niet bepaald enthousiast wordt ontvangen. Immers, ouders die uit elkaar gehouden worden, kun je niet verplichten aan trajecten deel te nemen, ergo, daar verdien je niet meer aan, dus zullen ze zich liefst niet aan die uitspraak houden. Wat te doen:

“U geeft aan te stoppen met de hulpverlening in het solo-parallelouderschap. Dat is voor mij onacceptabel. Ik sommeer u dan ook om dit traject binnen 1 week weer op te starten. Indien u hier geen gehoor aan geeft zal ik dit voor leggen aan de rechtbank.”

“Het is uw opdracht bij de OTS om ongehinderde omgang met beide ouders vorm te geven. Daarnaast is het solo-parallelouderschap traject eenmaal ingezet en kunt u dit niet “zomaar even” stopzetten omdat het u niet blijft. Graag verneem ik van u in deze.”

“Het stopzetten van solo-parallelouderschap is in strijd met IVRK Art. 24. Dat u zonder diagnose overstapt tot een ander handelen. Ik verwijs u wederom naar mijn sommatie om de hulpverlening niet aan te passen zonder dergelijke O-meting. Indien u ook in deze besluit om niet eerst een wetenschappelijke diagnose, middels daartoe ontworpen methodiek, te stellen zal ik ook dit voorleggen aan de rechtbank.”

Sterker nog, het is raadzaam om elke week een kort mailtje te sturen naar de jeugdzorg instantie met deze vraag: (om te voorkomen dat in de rechtbank jou wordt verweten dat je niet jouw best hebt gedaan of dat je je niet mee werkend hebt opgesteld.

“Kunt u mij vertellen wat u denkt dat ik moet doen, of wat u nodig vindt, wat u van mij verlangt, om de conclusie/de beschikking met zaaknummer XXXX op te volgen.”

Nou en als alles genoeg gekost heeft, wordt het tijd voor de nodige schade claims...

“Ondertussen stijgen de kosten die ik maak om uw instantie aan hun wettelijke verplichtingen tegenover mijn kind te houden al ver boven de 10.000 euro uit. En uw handelen doet hier nog een behoorlijk scheptje bovenop.

Ik zal als deze recente ontwikkelingen eenmaal voor de rechtbank zijn geweest mijn gespecificeerde kosten gaan voorleggen aan een letselschade advocaat en deze verzoeken om de kosten bij uw organisatie de Jeugd- en Gezinsbeschermers te vorderen.”

Mail ze bij elke mail de folder voor de professional (PDF) en bij alles meteen een cc voor de nationale en Kinderombudsman, die een aparte folder krijgen, die voor de instanties.

<https://www.herkenouderverstoting.com/downloads/downloadpagina/category/15-folders>